

תיבת תהודה נעם בן זאב

40 גוונים של סולו

המלחין תומס טאליס נשכח לגמרי מאז כיכב בחצרות מלכי אנגליה, אבל אזכורו בספר "50 גוונים של אפור" גאל אחת מיצירותיו. במוצאי שבת יבוצע בירושלים המוטט המורכב שלו עם 40 זמרים עצמאים

המלכה אליזבת הראשונה שבארמונה פעל טאליס. תהפוכות סגנוניות

הפתיחה "דומיאו וויליה" של צ'קובסקי נוגנה בווירטואוזיות על ידי מיתרי התוף מורת, אורחים - רביעיית צ'לנים מרוסיה - הלהיבו את הקהל, למרות הצד החל-טוריסטי המסוים; והסימפוניה השביעית של בטהובן שנוגנה לסיום הוכיחה שוואג פפיאן לא מומן רק פרפראות לקהילה שלו אלא גם מוסיקה רצינית ותובענית. זה מה שהיה מרגש בקונצרט הזה, המפגש עם מוסיקה חיה ורלוונטית, עם קהל אמיתי, עם תרבות שהיא צורך.

או רמת גן - אינה קבועה: רובה מורכבת מנגנים שמצטרפים לפרויקטים מוסיקליים אבל לוקחים חלק גם בתזמורת האחרות, ולמען האמת כך גם היא נשמעה: המנצח המצויץ ואג פפיאן, המנהל המוסיקלי שלה, עבר קשה בניצוח, אבל נרמה היה שהתנגוזה מאחרת לבוא. עם זאת, יש לתזמורת אש"ד יורד ערך עצום בשירות הקהילה: היא עונה בהתמדה ובמסירות על הצורך של תושבים צמאי מוסיקה. והתמדה, כידוע, היא מצרך נדיר בעיקר בקרב תומכים ומממנים.

שרק מוסיקולוגים ויודע דבר מכירים אותה, הפכה ללהיט באנגליה והגיעה לצד מרת מצערי המכירות שם? פשוט מאוד: כי היא הוזכרה באחת הסצינות הארוטיות בספר "50 גוונים של אפור". שוב מוכיחה המוסיקה הקלאסית שהיא נגישה לכר"ם ויכולה להתחבב על מיליונים, בניגוד לתרבות האליטיסטית והמנוכרת שלה: רק צריך סוכן פופולרי מתאים, כמו ג'ינגל אבל לזכרו של ראש ממשלה שנרצה - פרק מהמיסה הגדולה של באך שמיליונים ביש"ד ראל ידעו אותו בעל פה אחרי ההתנקשות

ומי שבכל זאת שמע מצלילי טאליס, האם אי פעם האזין למוטט המונומנטלי שלו, Spem in Allium ("מעולם לא שמרתי מבטחי באחד מלברך, אלוהי ישראל")? בטוח שלא. היצירה הנדירה הזאת, שכמעט אינה מבוצעת לעולם בגלל מורכבותה, נכתבה ל-40 קולות סולה: שמונה מקהלות שסוכבות במעגל את הקהל המאזין להן בתווך, בכל מקהלה 5 זמרים ומורת, ולכל אחד מהם תפקיד עצמאי המיוחד רק לו. מנייריום כזה היה אהוב מאוד על מלחיני הרנסנס, שהשתעשעו בצירופים מתמטיים, באפקטים כמו הד וחיקוי, בציטוטים, סודות וקודים שטמנו ביצירותיהם, ובהלחנה לה רכבים בלתי אפשריים שכאלה.

אך קרה אפוא שיצירה אוטורית כזאת, ומוי שבכל זאת שמע מצלילי טאליס, האם אי פעם האזין למוטט המונומנטלי שלו, Spem in Allium ("מעולם לא שמרתי מבטחי באחד מלברך, אלוהי ישראל")? בטוח שלא. היצירה הנדירה הזאת, שכמעט אינה מבוצעת לעולם בגלל מורכבותה, נכתבה ל-40 קולות סולה: שמונה מקהלות שסוכבות במעגל את הקהל המאזין להן בתווך, בכל מקהלה 5 זמרים ומורת, ולכל אחד מהם תפקיד עצמאי המיוחד רק לו. מנייריום כזה היה אהוב מאוד על מלחיני הרנסנס, שהשתעשעו בצירופים מתמטיים, באפקטים כמו הד וחיקוי, בציטוטים, סודות וקודים שטמנו ביצירותיהם, ובהלחנה לה רכבים בלתי אפשריים שכאלה.

שוב מוכיחה המוסיקה הקלאסית שהיא יכולה להתחבב על מיליונים. צריך רק סוכן פופולרי מתאים, כמו ג'ינגל אבל לזכרו של ראש ממשלה שנרצה או ספר פורנו רך להמונים

צריכים להסתכל עלי לפחות פעם אחת בכל תיבה: לא שהראש שלהם יהיה בתוך התווים, אלא שהתווים יהיו בראש.

20 שנה באשדוד

ראש העיר וסגנו, אנשי ציבור וקהל שמילא מפה לפה את אודיטוריום יד לבנים באשדוד בסוף השבוע שעבר, ציינו בקונצרט הגיגי 20 שנה לייסוד התזמורת הקאמרית של העיר. תזמורת אשדוד, כרת בת בפריפריה - רוגמת תזמורת הרצליה

ביצחק רבין - או פורנו רך להמונים. "באלום ימק"א היצירה מאוד מרשימה", אומר המנצח סטנלי ספרבר לקראת העלאת המוטט "לא שמתי מבטחי באחד" בביצוע במורה בישראל (שבת, 20:30), כפי שטיבל "פנטסיה כוראלית" שיערך בסוף השבוע בירושלים. "הרבה זמן היא אצלי בראש, וחשבתי שבהקשר פסטיבלי, והואיל והיצירה אף פעם לא בוצעה כאן, היא תתאים - והמנהל חגי גורן הסכים מיד". עם המקהלה שלו, המקהלה הקאמרית

התמונה: רונן זילברמן/אגודת המוסיקה הישראלית; תמונת המלכה אליזבת הראשונה: רונן זילברמן/אגודת המוסיקה הישראלית